

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2013/1

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave Jurisprudentiebulletin 2013 - 1

<p>Zaaknummer: 12/1930/GA</p> <p>Datum uitspraak: 6 december 2012</p>	<p>Telefoon; Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Beroep directeur ongegrond. Beroepscommissie onthoudt zich van een oordeel over de naleving van vormvoorschriften in de beklagprocedure. Beroepscommissie beoordeelt klachten in beroep opnieuw ten gronde. Wetgever heeft geen rechtsgevolgen verbonden aan overschrijding van de in artikel 67 Pbw vermelde termijn, maar vanuit oogpunt van juiste rechtsbedeling van belang dat met inachtneming van die termijn wordt beslist op het beklag.</p>	<p>blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 12/3007/GB</p> <p>Datum uitspraak: 3 januari 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>In bezwaar zijn geen gronden aangevoerd en in ontvangstbevestiging van het bezwaarschrift is de raadsman bericht dat binnen zes weken een beslissing op het bezwaarschrift zal worden genomen en dat voor aanvullende stukken voor het onderbouwen van bezwaar contact kon worden opgenomen met de inrichting van verblijf. Indien dit niet mogelijk is, kan om verlenging van de termijn worden verzocht. Nu raadsman geen nadere gronden heeft aangevoerd en ook niet om verlenging van genoemde termijn heeft verzocht heeft de selectiefunctionaris het bezwaarschrift terecht niet-ontvankelijk verklaard. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 12</p>

<p>Zaaknummer: 12/3270/GB</p> <p>Datum uitspraak: 7 december 2012</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Overplaatsing van EBI naar b.p.g.- afdeling. Geen nadere informatie met betrekking tot gevaar voor onttrekking aan de detentie aangedragen. Selectiefunctionaris heeft tevens geen argumenten, anders dan vluchtgevaar, naar voren gebracht waaruit blijkt dat klager een ernstig beheersrisico voor zichzelf of anderen vormt ten gevolge waarvan hij niet in staat is dan wel ongeschikt in een regime van algehele of beperkte gemeenschap te functioneren of te verblijven. Beslissing van selectiefunctionaris is onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 13</p>
<p>Zaaknummer: 12/3212/GB</p> <p>Datum uitspraak: 3 december 2012</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs</p>	<p>Beslissing tot vervroegde plaatsing in tbs-inrichting wordt niet genomen door selectiefunctionaris maar door hoofd afdeling plaatsing forensische zorg namens de Staatssecretaris. Verzuim/weigering om te beslissen kan niet worden verweten aan selectiefunctionaris. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 12/3371/GB</p> <p>Datum uitspraak: 29 november 2013</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Beroep tegen weigering om beslissing te nemen ontvankelijk. Selectiefunctionaris heeft na ruim vijf maanden niet beslist op klagers overplaatsingsverzoek omdat benodigde informatie van de inrichting niet is ontvangen. Sprake van verzuim om te beslissen. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 16</p>

<p>Zaaknummer: 12/2916/GM</p> <p>Datum uitspraak: 8 januari 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Op grond van de WGBO had kenbaar gemaakt moeten worden aan klager dat het consult aan de medische dienst feitelijk een consult bij de psychiater zou zijn. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming. De nieuwe feiten die klager heeft aangevoerd zullen als nieuwe klacht worden voorgelegd aan het hoofd van de medische dienst van de locatie de Kruisberg.</p>	<p>blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 12/3418/GM</p> <p>Datum uitspraak: 2 januari 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Na behandeling kies door inrichtingstandarts bleven klachten bestaan, die door tandarts buiten de inrichting snel zijn opgelost door afslijpen te hoge vulling. Dit had inrichtingstandarts moeten doen. Verstrekken van kruidnagel en wachten tot volgende afspraak onvoldoende zorgvuldig. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 60,=</p>	<p>blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 12/3104/GM</p> <p>Datum uitspraak: 3 december 2012</p>	<p>Medische verzorging behandeling; ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Klager niet-ontvankelijk in beroep tegen niet plaatsen op eenpersoonscel. Zo er al sprake zou zijn van enig besmettingsgevaar in die zin dat het in het (medisch) belang van een medege-detineerde zou zijn niet met klager op een cel geplaatst te worden, is het aan die betreffende gedetineerde hiervan melding te maken en eventuele actie te ondernemen.</p>	<p>blz. 18</p>

<p>Zaaknummer: 12/2814/GM</p> <p>Datum uitspraak: 3 december 2012</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Beslissing om klager, die kennelijk verpakte bolletjes met drugs had ingeslikt, geen laxantia te verstrekken was niet onjuist. Er bestaat geen algemeen geldende richtlijn omtrent het gebruik van laxantia bij 'body packers', en het niet geven van laxantia leidt niet tot een aangetoond hoger risico van knappen van de bolletjes. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 19</p>
<p>Zaaknummer: 12/3659/GV</p> <p>Datum uitspraak: 20 december 2012</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Niet aannemelijk dat klager verwijt kan worden gemaakt van het feit dat er nog geen reclasseringrapportage is uitgebracht en TR nog niet is aangevangen. Politie heeft positief geadviseerd omtrent verlofadres. OM-advies komt niet overeen met regelgeving. Beroep gegrond, nieuwe beslissing binnen twee weken.</p>	<p>blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 12/3284/GV</p> <p>Datum uitspraak: 20 december 2012</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Gesteld onrechtmatig verblijf van vreemdeling geen grond voor afwijzing verlofaanvraag. Klager behoudt belang bij algemeen verlof, nu gesteld noch gebleken is dat na bericht van Dienst Terugkeer en Vertrek op grond van art. 40a van de Regeling aan klager strafonderbreking is verleend. Beroep gegrond en vernietiging van bestreden beslissing. Rechtsgevolgen van eerdere toewijzing algemeen verlof herleven. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 21</p>

<p>Zaaknummer: 12/3536/GV</p> <p>Datum uitspraak: 18 december 2012</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Klagers belang bij verlofverlening dient onder de gegeven omstandigheden zwaarder te wegen dan de bezwaren van de Staatssecretaris tegen verlofverlening. Einddatum nadert, gedrag positief. Delict en mediabelangstelling daaromtrent dateren van 2004. Enkele mededeling dat klager staat vermeld op GVM-lijst onvoldoende voor afwijzing verlofaanvraag. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 12/3020/TA</p> <p>Datum uitspraak: 4 januari 2013</p>	<p>Post</p>	<p>Digitale bestanden op pc betreffen verhalen die niet bedoeld zijn voor verzending en kunnen niet worden aangemerkt als post. Postmaatregel met doel digitale bestanden op inhoud te controleren is daarom ten onrechte genomen. Beroep hoofd inrichting ongegrond, bevestigt uitspraak beklagcommissie.</p>	<p>blz. 24</p>
<p>Zaaknummer: 12/2975/TA en 12/3018/TA</p> <p>Datum uitspraak: 14 december 2012</p>	<p>Schade; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Voldoende aannemelijk dat schade werking pc samenhangt met schade buitenzijde pc en voor rekening en risico inrichting. Beroep klager gegrond, beklag gegrond, draagt op binnen 2 weken opdracht te geven voor reparatie en volledige kosten te dragen en pc terug te geven aan klager. I.v.m. ongemak 6 maanden zonder pc tegemoetkoming € 75,= Beroep hoofd inrichting ongegrond.</p>	<p>blz. 25</p>
<p>Zaaknummer: 12/2834/TA</p> <p>Datum uitspraak: 11 december 2012</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Inzage in stukken/dossier</p>	<p>Vragenlijst diagnostisch onderzoek maakt geen onderdeel uit van verpleegdedossier. Weigering kopie vragenlijst aan klagster te verstrekken is geen beslissing waartegen beklag openstaat. Beroep directeur gegrond. Klagster alsnog niet-ontvankelijk in beklag.</p>	<p>blz. 26</p>

<p>Zaaknummer: 12/2659/TA, 12/2731/TA t/m 12/2736/TA, 12/2738/TA</p> <p>Datum uitspraak: 6 december 2012</p>	<p>Bewegingsvrijheid binnen de inrichting</p>	<p>Geen sprake van misbruik van beklagrecht. Dat kan anders komen te liggen als klager dezelfde niet-ontvankelijke of ongegronde klachten op grote schaal herhaalt of anderszins klachten zonder merites indient. Geen schending van recht op tenminste vier uur contact met medeverpleegden bij luchten tijdens 4,5 uursprogramma op moment dat medeverpleegden op kamer verblijven of elders in inrichting zijn. Beroep in zoverre ongegrond.</p>	<p>blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 12/2014/TB</p> <p>Datum uitspraak: 4 januari 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Volgens rapportages longstayplaatsing niet noodzakelijk. Terugkeer naar/resocialisatie in Congo is nabij. Het ligt in de rede om klager die voor grote verandering staat terugkeer en resocialisatie voor te laten bereiden vanuit behandelafdeling waar hij gewend is. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 12/2394/TB - tussenbeslissing</p> <p>Datum uitspraak: 11 december 2012</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Aanhouding behandeling beroep tot het moment waarop de LAP opnieuw heeft geadviseerd over het gewenste beveiligingsniveau mede naar aanleiding van de nieuwe rapportages van externe rapporteurs.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 12/3072/JA</p> <p>Datum uitspraak: 5 december 2012</p>	<p>Geweld en vrijheidsbeperkende middelen; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Klager is na incident op luchtplaats zelf naar binnen gegaan en op kamer gebleven. Niet gebleken dat inzet IBT en gebruik van geweld noodzakelijk was. Onvoldoende aannemelijk dat letsel is ontstaan door gebruikte geweld . Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 31</p>

<p>Zaaknummer: 12/2702/JB</p> <p>Datum uitspraak: 5 december 2012</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Bezoek</p>	<p>Klager heeft verzocht om overplaatsing omdat zijn moeder hem in de huidige j.j.i. niet kan bezoeken. Belang klager bij contact met moeder en resocialisatie nabij woonplaats. Huidige j.j.i. maakt geen bezwaar. Door selectiefunctionaris gestelde vertraging in behandeling door overplaatsing niet onderbouwd. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen twee weken, geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 33</p>
<p>Zaaknummer: 12/2817/JM</p> <p>Datum uitspraak: 5 december 2012</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Inrichtingstandarts heeft datgene gedaan wat mogelijk was. Beroep in zoverre ongegrond. Medische dienst had klager, die herhaalde ernstige pijnklachten/ontsteking had, eerder dan na een paar weken moeten doorsturen naar inrichtingstandarts. Beroep v.w.b. handelen medische dienst gegrond, tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 34</p>
<p>Zaaknummer: 12/2957/JZ</p> <p>Datum uitspraak: 5 december 2012</p>	<p>Onderzoek aan lichaam en kleding; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Onderzoek aan lichaam niet in klaagsters hulpverleningsplan opgenomen. Dat voor veiligheid dergelijke ingrijpende standaard visitatie bij binnenkomst noodzakelijk zou zijn t.a.v. elke jeugdige is niet gebleken. Geen aanwijzingen dat klaagster ongeoorloofde voorwerpen wilde invoeren. Voorts is toezegging gedaan door vorige locatie dat zij bij interne overplaatsing niet gevisiteerd zou worden. Beroep gegrond, klacht gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 35</p>

Zaaknummer:

12/1930/GA

Datum uitspraak:

6 december 2012

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Rutten, mr. M.A.G.
Fiselier, dr. J.P.S.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Grave

Trefwoorden:

Telefoon; Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 39, 63, 67

Samenvatting:

Beroep directeur ongegrond.
Beroepscommissie onthoudt zich van een oordeel over de naleving van vormvoorschriften in de beklagprocedure. Beroepscommissie beoordeelt klachten in beroep opnieuw ten gronde. Wetgever heeft geen rechtsgevolgen verbonden aan overschrijding van de in artikel 67 Pbw vermelde termijn, maar vanuit oogpunt van juiste rechtsbedeling van belang dat met inachtneming van die termijn wordt beslist op het beklag.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt voorop dat de directeur binnen de termijn als bedoeld in artikel 69, eerste lid, van de Pbw beroep heeft ingediend. Omdat het beroepschrift niet met redenen was omkleed is de directeur bij brief van 2 juli 2012 in de

gelegenheid gesteld om binnen tien dagen de gronden voor zijn beroep nader aan te vullen. De directeur heeft van deze gelegenheid binnen de gestelde termijn gebruik gemaakt en om die reden kan hij worden ontvangen in zijn beroep.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet leiden tot een andere beslissing dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd.

Ten overvloede overweegt de beroepscommissie het volgende. In artikel 63, tweede lid, van de Pbw is bepaald dat de directeur zo spoedig mogelijk schriftelijke inlichtingen verschaft aan de beklagcommissie. De raadsman heeft verzocht om een uitdrukkelijk oordeel van de beroepscommissie over de vraag wat 'zo spoedig mogelijk' als bedoeld in dit artikel betekent. De beroepscommissie stelt voorop dat zij zich – volgens vaste rechtspraak – onthoudt van een oordeel over de naleving van vormvoorschriften in de beklagprocedure. Het is aan de beroepscommissie de klachten in beroep ten gronde opnieuw te beoordelen. Deze benadering wordt onder meer ingegeven door de omstandigheid dat de wetgever aan een verzuim in de beklagprocedure geen rechtsgevolgen heeft verbonden. De beroepscommissie voegt hieraan toe dat, indien de directeur de schriftelijke inlichtingen niet zo spoedig mogelijk geeft, het aangewezen kan zijn dat de beklagcommissie, al dan niet naar aanleiding van een verzoek door of namens klager, zich tot directeur wendt ten einde de verstrekking van inlichtingen te bespoedigen. De vraag

wanneer dat is aangewezen laat zich moeilijk in het algemeen beantwoorden, al lijkt op het eerste gezicht een periode van twee tot vier weken ruimschoots voldoende voor een reactie van de directeur.

Met betrekking tot de opmerking van de raadsman over de lange duur van de behandeling van klagers klacht door de beklagcommissie overweegt de beroepscommissie het volgende. In artikel 67, eerste lid, van de Pbw is bepaald dat de beklagcommissie binnen een termijn van vier weken uitspraak doet en dat deze termijn in bijzondere omstandigheden met ten hoogste vier weken kan worden verlengd. Namens klager is op 30 september 2011 beklag ingediend. De beklagzitting was gepland op 15 december 2011, maar deze heeft vanwege de verhindering van klagers raadsman geen doorgang gevonden. Op 12 januari 2012 heeft de beklagzitting plaatsgevonden, maar de behandeling van de klacht is toen aangehouden. De beklagcommissie heeft, nadat op 20 februari 2012 de schriftelijke inlichtingen van beide partijen waren ontvangen, op 19 juni 2012 uitspraak gedaan. Onduidelijk is waarom het ruim drie maanden heeft moeten duren voordat de beklagcommissie, op 19 juni 2012, uitspraak heeft gedaan. De beroepscommissie overweegt dat de wetgever geen rechtsgevolgen aan de overschrijding van de in artikel 67, eerste lid, van de Pbw vermelde termijn heeft verbonden, maar acht het vanuit het oogpunt van een juiste rechtsbedeling van groot belang dat voortvarend en met inachtneming van bovenbedoelde termijn wordt beslist op een beklag.

Zaaknummer:

12/3007/GB

Datum uitspraak:

3 januari 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Moerings, prof.dr.mr. L.M. Fiselier, dr. J.P.S. Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Artikelen:

Pbw art. 17 lid 1 en 4

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Samenvatting:

In bezwaar zijn geen gronden aangevoerd en in ontvangstbevestiging van het bezwaarschrift is de raadsman bericht dat binnen zes weken een beslissing op het bezwaarschrift zal worden genomen en dat voor aanvullende stukken voor het onderbouwen van bezwaar contact kon worden opgenomen met de inrichting van verblijf. Indien dit niet mogelijk is, kan om verlenging van de termijn worden verzocht. Nu raadsman geen nadere gronden heeft aangevoerd en ook niet om verlenging van genoemde termijn heeft verzocht heeft de selectiefunctionaris het bezwaarschrift terecht niet-ontvankelijk verklaard. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 17, eerste lid, van de Pbw heeft de betrokkene het recht een met redenen omkleed bezwaarschrift in te dienen. In het derde lid van dit artikel is bepaald dat de selectiefunctionaris de betrokkene in de gelegenheid stelt

schriftelijk of mondeling diens bezwaarschrift toe te lichten, tenzij hij het aanstonds kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond acht. In het vierde lid van dit artikel is bepaald dat de selectiefunctionaris de indiener van het bezwaarschrift binnen zes weken van zijn met redenen omklede beslissing schriftelijk op de hoogte stelt.

4.2. Op 8 augustus 2012 heeft klagers raadsman, mr. D.M. Penn een bezwaarschrift ingediend tegen klagers overplaatsing naar de gevangenis van de p.i. Leeuwarden. In deze brief stelt de raadsman dat de gronden van het bezwaar nog zullen worden aangevuld. De selectiefunctionaris heeft in zijn ontvangstbevestiging van 9 augustus 2012 de raadsman bericht dat binnen een termijn van zes weken een beslissing op het bezwaarschrift zal worden genomen en dat voor aanvullende stukken voor het onderbouwen van het bezwaar contact kon worden opgenomen met de inrichting waar klager op dat moment verbleef. Indien het niet mogelijk is om de gronden van bezwaar binnen de termijn van zes weken in te dienen kan om verlenging van genoemde termijn worden verzocht. De beslissing van de selectiefunctionaris tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaarschrift van klager is terecht gegeven

Zaaknummer:

12/3270/GB

Datum uitspraak:

7 december 2012

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Moerings, prof.dr.mr. L.M.

Fiselier, dr. J.P.S.
Karels, L.A.M. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of
longstay

Artikelen:

Pbw art. 17; Regeling selectie, plaatsing en
overplaatsing van gedetineerden art. 5

Samenvatting:

Overplaatsing van EBI naar b.p.g.-afdeling.
Geen nadere informatie met betrekking tot
gevaar voor onttrekking aan de detentie
aangedragen. Selectiefunctionaris heeft
tevens geen argumenten, anders dan
vluchtgevaar, naar voren gebracht waaruit
blijkt dat klager een ernstig beheersrisico
voor zichzelf of anderen vormt ten gevolge
waarvan hij niet in staat is dan wel
ongeschikt in een regime van algehele of
beperkte gemeenschap te functioneren of te
verblijven. Beslissing van selectiefunctionaris
is onredelijk en onbillijk. Beroep gegrond en
opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Nu klager in beroep gronden heeft
aangevoerd, is hij ontvankelijk in zijn
beroep.

4.2. Klager wil zijn beroep graag
mondeling toelichten. Nu onvoldoende
gemotiveerd is waarom klager zijn
beroep mondeling wil toelichten en de
beroepscommissie zich voldoende ingelicht
acht om op het beroep te beslissen, wijst de
beroepscommissie het verzoek af.

4.3. Unit 1 van de p.i. Vught is een b.p.g.-
afdeling met een individueel regime en een
uitgebreid beveiligingsniveau.

4.4. Uit de productspecificatie beheersproblematische gedetineerden blijkt dat b.p.g.-afdelingen, in algemene zin, zijn bestemd voor mannen en vrouwen, die ongeschikt zijn voor een regime van algehele gemeenschap of een regime van beperkte gemeenschap en meer in het bijzonder, voor gedetineerden met een extreme mate van beheersrisico vanwege:

- ...
- vluchtgevaar.
- ...

4.5. In artikel 5 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden wordt bepaald dat gedetineerden die een verhoogd vlucht- of maatschappelijk risico vormen in uitgebreid beveiligde inrichtingen of afdelingen kunnen worden geplaatst.

4.6. De beroepscommissie heeft in haar uitspraak van 3 augustus 2012 (12/1255/GB) geoordeeld dat er geen gronden aanwezig waren voor een continuering van klagers verblijf in de EBI. De beroepscommissie heeft niet de overtuiging gekregen dat klager een extreem vluchtrisico en een onaanvaardbaar maatschappelijk risico vormt in termen van recidivegevaar voor geweldsdelicten. De beroepscommissie heeft tevens onvoldoende aanknopingspunten gevonden voor de aanname dat klager bij een ontvluchting een onaanvaardbaar maatschappelijk risico zou vormen.

4.7. Thans ligt voor de beoordeling van het beroep tegen de ongegrondverklaring van het door klager ingediende bezwaarschrift gericht tegen de beslissing hem over te plaatsen naar Unit 1 van de p.i. Vught, een afdeling voor

beheersproblematische gedetineerden met een individueel regime en een uitgebreid beveiligingsniveau.

In zijn beslissing van 16 oktober 2012 heeft de selectiefunctionaris de eerder genoemde uitspraak van de beroepscommissie aangehaald en vervolgens gesteld dat het gevaar voor onttrekking aan detentie onverminderd aanwezig blijft, zij het thans met de kwalificatie hoog. Zolang er geen uitspraak van de rechtbank in de Passage-zaak is gedaan, acht de selectiefunctionaris een plaatsing in een AGG-regime een onaanvaardbaar risico omdat niet uitgesloten kan worden dat klager zich aan de detentie zal onttrekken. Hoewel de voorlopige hechtenis van klager in het onderzoek "Passage" is opgeheven, is het bepaald niet vanzelfsprekend, aldus de selectiefunctionaris, dat hij ook zal worden vrijgesproken. Het Openbaar Ministerie is van oordeel dat voldoende bewijs aanwezig is voor een veroordeling. En zo de rechtbank al zal vrijspreken, bestaat de mogelijkheid dat het bij het hof anders uitpakt. In het licht van de overwegingen die door de beroepscommissie in de eerder genoemde uitspraak met betrekking tot het ontvluchtingsgevaar van klager zijn gebezigd, van welke overwegingen niet valt in te zien dat deze niet tevens voor de beslissing tot plaatsing op de b.p.g.-afdeling zouden gelden, kan de onderhavige beslissing van de selectiefunctionaris, nu nadere informatie met betrekking tot het gevaar voor onttrekking aan de detentie niet is aangedragen, de beroepscommissie niet tot een ander oordeel brengen dan in de eerdere beslissing met betrekking tot het verblijf in de EBI is gegeven.

Vervolgens merkt de beroepscommissie op dat er tevens van de zijde van de

selectiefunctionaris geen argumenten, anders dan het vluchtgevaar, naar voren zijn gebracht waaruit zou blijken dat klager een ernstig beheersrisico voor zichzelf of anderen vormt en ten gevolge daarvan niet in staat dan wel ongeschikt is in een regime van algehele of beperkte gemeenschap te functioneren of te verblijven en dientengevolge op een b.p.g.-afdeling moet worden geplaatst. Deze beslissing is, zonder nadere onderbouwing, die ontbreekt, niet begrijpelijk, zeker niet in het licht van de verklaringen van de directeur in het selectieadvies dat klager tijdens zijn eerdere detentie gedrag vertoonde dat zo positief was dat hij als voorbeeld kon fungeren voor zijn medege-detineerden, en later dat hij netjes, correct en coöperatief jegens het personeel is, de contacten met personeel en medege-detineerden goed zijn te noemen en hij geen disciplinaire straffen en maatregelen tijdens zijn verblijf heeft opgelopen.

De rapportage van het Grip van 6 november 2012 waarin is geconcludeerd dat het noodzakelijk is klager goed te monitoren en, om dit te kunnen bewerkstelligen, te plaatsen in een kleine setting, wordt, anders dan door verwijzing naar eerdere rapportages, niet met nieuwe feiten en omstandigheden onderbouwd. De beslissing van de selectiefunctionaris moet dan ook als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie zal in een afzonderlijke beslissing bepalen of enige tegemoetkoming aan klager geboden is.

Zaaknummer:

12/3212/GB

Datum uitspraak:

3 december 2012

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de Moerings, prof.dr.mr. L.M. Fiselier, dr. J.P.S. Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing eerste plaatsing Tbs

Artikelen:

Pbw art. 18

Samenvatting:

Beslissing tot vervroegde plaatsing in tbs-inrichting wordt niet genomen door selectiefunctionaris maar door hoofd afdeling plaatsing forensische zorg namens de Staatssecretaris. Verzuim/weigering om te beslissen kan niet worden verweten aan selectiefunctionaris. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Uit de uitspraak van de beroepscommissie nummer 10/3666/GB van 4 maart 2011 blijkt dat een redelijke uitleg van de wet met zich brengt dat ook beroep kan worden ingediend tegen een verzuim of een weigering om te beslissen op een verzoek tot overplaatsing.

Uit een door klager ondertekende verklaring van 6 juli 2012 volgt dat klager 'onder uitdrukkelijke toezegging van de selectiefunctionaris om alles in het werk te stellen om klager vervroegd in een tbs-kliniek te plaatsen, zal meewerken aan overplaatsing naar het PPC in Amsterdam.'

Door de selectiefunctionaris is in de reactie van 6 november 2012 op het onderhavige beroep gesteld dat hij de raadsman telefonisch heeft meegedeeld dat vanuit het PPC 'men druk doende was een onafhankelijk psychiater te benaderen en te contracteren om te bezien of klager als gevolg van detentieongeschiktheid in een tbs-kliniek geplaatst kan worden en dat hem tot heden hierover niet is bericht en dat hij niet op de hoogte is van de stand van zaken.'

De beroepscommissie overweegt dat een beslissing tot (vervroegde) plaatsing in een tbs-inrichting niet wordt genomen door de selectiefunctionaris maar namens de Staatssecretaris door het hoofd van de afdeling plaatsing forensische zorg en dat derhalve het verzuim/de weigering om te beslissen op klagers verzoek niet verweten kan worden aan de selectiefunctionaris. De beroepscommissie zal derhalve het beroep ongegrond verklaren. Gelet op de door de selectiefunctionaris gedane toezegging zoals blijkt uit de door klager overgelegde verklaring van 6 juli 2012, die door de selectiefunctionaris niet is betwist, had het in de rede gelegen om een actieve(re) houding in te nemen en klagers verzoek door te sturen naar de afdeling plaatsing forensische zorg. Overigens kan klager zelf een verzoek tot (vervroegde) plaatsing indienen bij genoemde afdeling.

Zaaknummer:
12/3371/GB

Datum uitspraak:
29 november 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Fiselier, dr. J.P.S.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17, 18, 72, 73

Samenvatting:

Beroep tegen weigering om beslissing te nemen ontvankelijk. Selectiefunctionaris heeft na ruim vijf maanden niet beslist op klagers overplaatsingsverzoek omdat benodigde informatie van de inrichting niet is ontvangen. Sprake van verzuim om te beslissen. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 72, eerste lid, van de Pbw heeft de betrokkene het recht tegen de beslissing van de selectiefunctionaris op het bezwaar- of verzoekschrift voor zover dit betreft een gehele of gedeeltelijke ongegrondverklaring, onderscheidenlijk afwijzing als bedoeld in de artikelen 17 en 18 een met redenen omkleed beroepschrift in te dienen.

4.2. In artikel 73, vierde lid, van de Pbw worden diverse artikelen uit de beklagprocedure van overeenkomstige toepassing verklaard. In de memorie van toelichting op de Pbw (onderdeel 21) staat met betrekking tot bezwaar en beroep inzake (over)plaatsing het volgende. "Wat betreft de wijze van behandeling van het beroepschrift is aangesloten bij die aangaande de klaagschriften.

Artikel 73, vierde lid, verklaart daartoe de desbetreffende bepalingen van overeenkomstige toepassing." Artikel 60, tweede lid, van de Pbw is niet genoemd in artikel 73, vierde lid, van de Pbw. In dat artikellid wordt met een beslissing als bedoeld in het eerste lid gelijkgesteld een verzuim of weigering om te beslissen.

4.3. Naar het oordeel van de beroepscommissie brengt een redelijke uitleg van de wet met zich mee dat ook beroep kan worden ingediend tegen een verzuim of weigering om te beslissen op een verzoek tot overplaatsing. In het onderhavige geval is sprake van een verzuim om te beslissen. De beroepscommissie zal het beroep daarom gegrond verklaren en de selectiefunctionaris opdragen een beslissing te nemen op het verzoek, binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak.

Zaaknummer:

12/2916/GM

Datum uitspraak:

8 januari 2013

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.

Ruissen, C.J.

Vogelenzang, R.

Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28 en 30

Samenvatting:

Op grond van de WGBO had kenbaar gemaakt moeten worden aan klager dat het consult aan de medische dienst feitelijk een consult bij de psychiater zou zijn. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming. De nieuwe feiten die klager heeft aangevoerd zullen als nieuwe klacht worden voorgelegd aan het hoofd van de medische dienst van de locatie de Kruisberg.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie leidt uit de stukken en het verhandelde ter zitting af dat klager bekend was bij het p.m.o. en dat er bepaalde stoornissen vermoed werden. Onder die omstandigheden is het niet vreemd dat de medische dienst de psychiater heeft gevraagd klager te bezoeken. Het had, hoe begrijpelijk deze gang van zaken ook geacht kan worden, echter op grond van de WGBO kenbaar gemaakt moeten worden aan klager dat het consult aan de medische dienst feitelijk een consult bij de psychiater zou zijn. Nu niet is gesteld of gebleken dat dit aan klager kenbaar gemaakt was, wordt zijn beroep gegrond verklaard.

Er zijn geen termen voor toekenning van een tegemoetkoming.

Ten aanzien van alle nieuwe feiten die klager heeft aangevoerd - in de veronderstelling dat die in deze procedure meegenomen zouden worden - wordt opgemerkt dat, conform het voorstel van zijn raadvrouw, klagers beroepschrift als nieuwe klacht zal worden voorgelegd aan het hoofd van de medische dienst van de locatie de Kruisberg.

Zaaknummer:

12/3418/GM

Datum uitspraak:

2 januari 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Schudel, prof.dr. W.J.
Kroeze, dr. H.J.P.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Na behandeling kies door inrichtingstandarts bleven klachten bestaan, die door tandarts buiten de inrichting snel zijn opgelost door afslijpen te hoge vulling. Dit had inrichtingstandarts moeten doen. Verstrekken van kruidnagel en wachten tot volgende afspraak onvoldoende zorgvuldig. Beroep gegrond. Tegemoetkoming € 60,=

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht op grond van de stukken en het ter zitting toegelichte, voldoende aannemelijk dat klager na een bezoek aan de inrichtingstandarts klachten bleef houden aan een - door die tandarts gevulde - kies en dat die problemen na een bezoek aan de eigen tandarts (buiten de inrichting) snel werden opgelost door het afslijpen van de te hoge vulling. Dat verhelpen van die klacht had naar het oordeel van de beroepscommissie ook door de inrichtingstandarts kunnen en moeten worden gedaan. Het aan klager verstrekken

van kruidnagel en laten wachten tot een volgende behandelafpraak moet, gelet op de relatief eenvoudige oplossing voor klagers probleem, als onvoldoende zorgvuldig medisch handelen van de tandarts en mitsdien als handelen in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming. Zij zal bij het bepalen van de hoogte daarvan uitgaan van de door klager bij zijn eigen tandarts gemaakte kosten en van de door klager ten behoeve van de behandeling gemaakte reiskosten. Zij bepaalt de hoogte van de tegemoetkoming daarom op € 60,-.

Zaaknummer:

12/3104/GM

Datum uitspraak:

3 december 2012

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.
Ruissen, C.J.
Vogelenzang, R.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Klager niet-ontvankelijk in beroep tegen niet plaatsen op eenpersoonscel. Zo er al

sprake zou zijn van enig besmettingsgevaar in die zin dat het in het (medisch) belang van een medegedetineerde zou zijn niet met klager op een cel geplaatst te worden, is het aan die betreffende gedetineerde hiervan melding te maken en eventuele actie te ondernemen.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 28 van de Pm kan een gedetineerde een beroepschrift indienen tegen het medisch handelen van de inrichtingsarts. Met de inrichtingsarts wordt gelijkgesteld de verpleegkundige dan wel andere hulpverleners die door de inrichtingsarts bij de zorg aan gedetineerden zijn betrokken. In het tweede lid van voornoemd artikel wordt aangegeven dat onder medisch handelen als bedoeld in het eerste lid wordt verstaan: a. enig handelen in het kader van of nalaten in strijd met de zorg die de in het eerste lid bedoelde personen in die hoedanigheid behoren te betrachten ten opzichte van de gedetineerde, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand zij bijstand verlenen of hun bijstand is ingeroepen; b. enig ander dan onder a bedoeld handelen of nalaten in die hoedanigheid in strijd met het belang van een goede uitoefening van de individuele gezondheidszorg.

Klager, die meent aan enkele besmettelijke aandoeningen te lijden, kan gelet op vorenstaande niet in zijn beroep worden ontvangen. Immers, het gaat niet om het medisch handelen ten aanzien van hem zelf, maar het vermeend medisch nalaten ten aanzien van een andere gedetineerde, namelijk zijn celgenoot. Zo er al van enig besmettingsgevaar sprake zou zijn (hetgeen de commissie in het onderhavige geval onvoldoende aannemelijk acht) in die zin dat het in het (medisch) belang

van een medegedetineerde zou zijn niet met klager op een cel geplaatst te worden, is het aan die betreffende gedetineerde hiervan melding te maken en eventuele actie te ondernemen. Daarvan is de beroepscommissie niet gebleken.

Zaaknummer:

12/2814/GM

Datum uitspraak:

3 december 2012

Beroepscommissie:

Aarts, mr. Chr.M.

Ruissen, C.J.

Vogelenzang, R.

Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Beslissing om klager, die kennelijk verpakte bolletjes met drugs had ingeslikt, geen laxantia te verstrekken was niet onjuist. Er bestaat geen algemeen geldende richtlijn omtrent het gebruik van laxantia bij 'body packers', en het niet geven van laxantia leidt niet tot een aangetoond hoger risico van knappen van de bolletjes. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie komt op basis van de stukken tot het oordeel dat de beslissing niet onjuist is geweest om klager, die kennelijk verpakte bolletjes met drugs had ingeslikt, geen laxantia te verstrekken.

Er bestaat geen algemeen geldende richtlijn omtrent het gebruik van laxantia bij 'body packers', en het niet geven van laxantia leidt niet tot een aangetoond hoger risico van knappen van de bolletjes.

De aard en ernst van de door klager geuite klachten over zijn buik, maag en nieren waren op dat moment niet aan te merken als een omstandigheid die tot een andere aanpak dienden te leiden.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

12/3659/GV

Datum uitspraak:

20 december 2012

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Urbanus, mr. G.L.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 4, 17; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden toelichting bij art. 3

Samenvatting:

Niet aannemelijk dat klager verwijt kan worden gemaakt van het feit dat er nog

geen reclasseringrapportage is uitgebracht en TR nog niet is aangevangen. Politie heeft positief geadviseerd omtrent verlofadres. OM-advies komt niet overeen met regelgeving. Beroep gegrond, nieuwe beslissing binnen twee weken.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van twaalf maanden met aftrek, wegens vernieling en brandstichting. Aansluitend dient hij eventueel een subsidiaire hechtenis van 6 dagen gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften te ondergaan.

Door de inrichting is, ondanks dat klagers gedrag positief is beschreven, negatief geadviseerd ter zake van verlofverlening, omdat er nog geen reclasseringsrapportage is uitgebracht en het programma TR voor klager nog niet is aangevangen. De beroepscommissie acht niet aannemelijk geworden dat klager een verwijt te maken valt van deze twee omstandigheden. Namens de Staatssecretaris is gesteld dat geen sprake zou zijn van een aanvaardbaar verlofadres.

In het advies vrijheden valt echter te lezen dat de politie positief heeft geadviseerd ter zake van het adres en heeft aangegeven dat klagers moeder akkoord is met de komst van klager. Dat de moeder van klager zich enige zorgen maakt over de mogelijkheid dat klager agressief zou kunnen worden, doet daar niet aan af.

Voorts heeft het OM aangegeven pas akkoord te gaan met het verlenen van algemeen verlof indien klager geplaatst zou zijn in een b.b.i. met vierwekelijks regimair verlof.

De beroepscommissie overweegt dat uit de toelichting op artikel 3 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van

gedetineerden (Stcr. 12 september 2000, nr. 176, pagina 9) een andere volgorde moet worden afgeleid en dat in verband met het open karakter van de b.b.i. gewoonlijk aan een gedetineerde eerst algemeen verlof wordt verleend om te zien hoe omgegaan wordt met vrijheden voordat sprake is van plaatsing in een b.b.i.

Gelet op het bovenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de Staatssecretaris niet op goede gronden rust. Zij zal derhalve het beroep gegrond verklaren, de bestreden beslissing vernietigen en de Staatssecretaris opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van de uitspraak van de beroepscommissie binnen een termijn van twee weken na ontvangst van deze uitspraak. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

12/3284/GV

Datum uitspraak:

20 december 2012

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Boone, mr. M.

Rossem-Broos, mr. R.S.T. van

Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting, art. 4 onder I, 14 e.v.

Samenvatting:

Gesteld onrechtmatig verblijf van vreemdeling geen grond voor afwijzing verlofaanvraag. Klager behoudt belang bij algemeen verlof, nu gesteld noch gebleken is dat na bericht van Dienst Terugkeer en Vertrek op grond van art. 40a van de Regeling aan klager strafonderbreking is verleend. Beroep gegrond en vernietiging van bestreden beslissing. Rechtsgevolgen van eerdere toewijzing algemeen verlof herleven. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van 30 maanden met aftrek, wegens verkrachting. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 15 februari 2013.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van klagers eerste verlofaanvraag. Hij kan in totaal vijf verlofaanvragen indienen.

In haar uitspraak van 20 september 2012 met kenmerk 12/2691/GV heeft de beroepscommissie het beroep van klager tegen de afwijzing van zijn aanvraag voor algemeen verlof gegrond verklaard en de Staatssecretaris opgedragen een nieuwe beslissing te nemen. Op 2 oktober 2012 heeft de Staatssecretaris een nieuwe beslissing genomen waarbij het verzoek om algemeen verlof is toegewezen. Op 11 oktober 2012 heeft de Staatssecretaris – naar de beroepscommissie begrijpt op grond van artikel 18 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling) - de beslissing van 2 oktober 2012 op grond van gewijzigde omstandigheden ingetrokken en het verzoek om algemeen verlof andermaal afgewezen. Het beroep richt zich tegen deze nieuwe beslissing.

In vorenbedoelde uitspraak van 20 september 2012 heeft de beroepscommissie gewezen op de speciale en restrictieve bepalingen die omtrent vreemdelingen in de Regeling zijn opgenomen. Niet het door de Staatssecretaris gestelde onrechtmatig verblijf van een vreemdeling, doch de (procedure van) ongewenstverklaring vormt gelet op artikel 4 onder I. van de Regeling grond voor afwijzing van een verlofaanvraag. Gebleken is dat er ten aanzien van klager geen sprake is van een ongewenstverklaring noch van een procedure die tot een ongewenstverklaring moet leiden.

De beroepscommissie voegt hieraan toe dat artikel 4 van de Regeling ook inhoudt (onder I.) dat het verlof wordt geweigerd aan een gedetineerde van wie vaststaat dat hij na de detentie zal worden uitgezet. De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken in deze procedure niet kan worden afgeleid dat nu vaststaat dat klager na de detentie uitgezet kan of zal worden.

Op grond van artikel 40a van de Regeling kan aan een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft in Nederland strafonderbreking voor onbepaalde tijd worden verleend. De strafonderbreking ziet op het vroegtijdig beëindigen van de opgelegde vrijheidsstraf, mits daadwerkelijk vertrek uit Nederland mogelijk is en gerealiseerd kan worden. Uit de nota van toelichting bij dit artikel begrijpt de beroepscommissie dat de Dienst terugkeer en vertrek de Staatssecretaris adviseert omtrent de strafonderbreking, waarna de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) beoordeelt of er redenen zijn die zich tegen het verlenen van strafonderbreking verzetten (Stcrt 11 april 2012, 7141). Bij de stukken bevindt zich een brief van 3 oktober 2012 van de Minister voor Immigratie, Integratie

en Asiel aan de DJI waarin omtrent klager wordt medegedeeld dat het vertrek kan worden gerealiseerd. Gesteld noch gebleken is dat vervolgens door de Staatssecretaris een beslissing tot strafonderbreking is genomen. Mitsdien behoudt klager een belang bij algemeen verlof.

Gelet op het vorenstaande moet de beslissing van de Staatssecretaris bij afweging van alle in aanmerking komende belangen als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. Het beroep van klager zal gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd. De beroepscommissie volstaat met de vernietiging van de bestreden beslissing, hetgeen betekent dat de rechtsgevolgen van de eerdere beslissing van 2 oktober 2012 weer herleven. Nu de gevolgen van de bestreden beslissing nog ongedaan kunnen worden gemaakt, acht de beroepscommissie geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager. Zij merkt hierbij nog op dat de tegemoetkoming niet is bedoeld als een schadevergoeding waarop klager blijkens de aangevoerde gronden van het beroep wel aanspraak wil maken.

Zaaknummer:

12/3536/GV

Datum uitspraak:

18 december 2012

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 4, 14 e.v.

Samenvatting:

Klagers belang bij verlofverlening dient onder de gegeven omstandigheden zwaarder te wegen dan de bezwaren van de Staatssecretaris tegen verlofverlening. Einddatum nadert, gedrag positief. Delict en mediabelangstelling daaromtrent dateren van 2004. Enkele mededeling dat klager staat vermeld op GVM-lijst onvoldoende voor afwijzing verlofaanvraag. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Klagers raadsman heeft aangegeven het beroep op een zitting te willen toelichten. De beroepscommissie wijst dit verzoek af, nu enige onderbouwing daarvoor ontbreekt. De beroepscommissie acht zich op grond van de stukken voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen.

Klager ondergaat een gevangenisstraf van dertien jaar met aftrek, wegens – onder andere – deelneming aan een terroristische organisatie en poging tot moord, meermalen gepleegd. De wettelijk vroegst mogelijke einddatum van zijn detentie valt op of omstreeks 7 mei 2013.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van klagers eerste verlofaanvraag. Hij kan hierna nog twee verlofaanvragen indienen.

De beroepscommissie stelt voorop dat bij de naderende einddatum van klagers detentie, die op dit moment ruim acht jaar heeft geduurd, klagers belang om

zijn terugkeer in de maatschappij voor te bereiden steeds zwaarder zal wegen ten opzichte van de risico's die verlofverlening met zich meebrengt. Er is weliswaar grote mediabelangstelling geweest voor het door klager gepleegde delict, maar die belangstelling dateert van de tijd dat het delict werd gepleegd, te weten eind 2004. Klager was op dat moment achttien jaar. Klager staat met het profiel 'verhoogd' vermeld op de GVM-lijst. Hij heeft gedurende een aanzienlijk deel van zijn detentie verbleven op de Terroristen Afdeling van de p.i. Vught. Op 7 juli 2011 is hij overgeplaatst naar een afdeling met een regime van algehele gemeenschap. Uit het Advies Vrijheden blijkt dat klagers gedrag op de afdeling positief is. Klager volgt sinds januari 2009 een studie aan de Open Universiteit, die hij naar verwachting in januari 2013 afrondt, ten einde na detentie op een goede wijze terug te kunnen keren in de samenleving. Gelet op bovengenoemde feiten en omstandigheden is de beroepscommissie van oordeel dat klagers belang bij verlofverlening op dit moment zwaarder dient te wegen dan de bezwaren van de Staatssecretaris tegen verlofverlening. Daarbij is de beroepscommissie van oordeel dat het feit dat klager deel heeft uitgemaakt van de Hofstadgroep de afwijzing van de verlofaanvraag niet kan rechtvaardigen, nu de aard en de ernst van het gepleegde delict geen zelfstandige grond is voor afwijzing, het door klager gepleegde delict dateert van ruim acht jaar geleden en niet is gebleken dat klager nog steeds betrokken is bij de Hofstadgroep. Voorts is de enkele mededeling dat klager staat vermeld op de GVM-lijst onvoldoende voor afwijzing van de verlofaanvraag, immers niet duidelijk is geworden waarom klager nog steeds op de GVM-lijst staat. Ook is niet gebleken

dat aan klager in de inrichting de bij een vluchtgevaarlijke gedetineerde behorende toezichtmaatregelen worden opgelegd en in beroep zijn geen concrete feiten en omstandigheden aangedragen waaruit blijkt dat er sprake is van een ernstig vermoeden dat klager zich aan detentie zal proberen te onttrekken, als bedoeld in artikel 4, onder a, van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting.

Gelet op het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de bestreden beslissing van de Staatssecretaris dient te worden aangemerkt als onredelijk en onbillijk. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, de bestreden beslissing zal worden vernietigd en de Staatssecretaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen, met inachtneming van deze uitspraak. Aan klager zal geen tegemoetkoming worden toegekend.

Zaaknummer:

12/3020/TA

Datum uitspraak:

4 januari 2013

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Daniel MPM, drs. M.R.

Wouda, drs. J.E.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Pompestichting,
locatie Vught

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Bvt art. 29, 35, 36

Samenvatting:

Digitale bestanden op pc betreffen verhalen die niet bedoeld zijn voor verzending en kunnen niet worden aangemerkt als post. Postmaatregel met doel digitale bestanden op inhoud te controleren is daarom ten onrechte genomen. Beroep hoofd inrichting ongegrond, bevestigt uitspraak beklagcommissie.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht zich aan de hand van de stukken en het onderzoek ter zitting voldoende ingelicht. Zij wijst het verzoek van de vertegenwoordiger van het hoofd van de inrichting om aanhouding van de behandeling van het beroep af.

Uit de schriftelijke mededeling van 15 februari 2012 volgt dat namens het hoofd van de inrichting is beslist dat er toezicht op de inhoud van klagers post zou worden uitgeoefend als vermeld in artikel 35, derde lid, van de Bvt.

In de toelichting op de schriftelijke mededeling en uit de toelichting van het hoofd van de inrichting op het beklag en het beroep volgt dat bedoeld is om digitale documenten, die op klagers pc waren opgeslagen, op inhoud te controleren.

De beroepscommissie is van oordeel dat uit artikel 35 juncto artikel 36 van de Bvt noch uit de Memorie van toelichting op deze artikelen kan worden opgemaakt dat bedoelde digitale documenten, die door klager zijn omschreven als verhalen en die niet waren bedoeld voor verzending, kunnen worden aangemerkt als post.

Derhalve is de beroepscommissie het met de beklagcommissie eens dat de digitale

bestanden op klagers computer niet onder deze bepalingen vallen. Gelet daarop is bestreden beslissing om toezicht op klagers post uit te oefenen met het doel de digitale bestanden op inhoud te controleren, ten onrechte genomen. De beroepscommissie zal derhalve het beroep van het hoofd van de inrichting ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie bevestigen.

Overigens is de beroepscommissie het met de beklagcommissie eens dat de directeur de bevoegdheid heeft om een computer in voorkomende gevallen op inhoud te controleren op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, van de Bvt.

Zaaknummer:

12/2975/TA en 12/3018/TA

Datum uitspraak:

14 december 2012

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Daniel MPM, drs. M.R.
Wouda, drs. J.E.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC De Rooyse wissel te Venray

Trefwoorden:

Schade; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 67

Samenvatting:

Voldoende aannemelijk dat schade werking pc samenhangt met schade buitenzijde pc

en voor rekening en risico inrichting. Beroep klager gegrond, beklag gegrond, draagt op binnen 2 weken opdracht te geven voor reparatie en volledige kosten te dragen en pc terug te geven aan klager. I.v.m. ongemak 6 maanden zonder pc tegemoetkoming € 75,= Beroep hoofd inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Door de vertegenwoordiger van de inrichting is aangevoerd dat zij nader onderzoek zou willen instellen c.q. zich nader zou willen beraden. De beroepscommissie acht zich echter aan de hand van de stukken en de behandeling ter zitting voldoende ingelicht en ziet geen reden voor nader onderzoek of beraad.

Door klager is gesteld dat zijn pc bij inbeslagname onbeschadigd was en goed werkte. Door de inrichting is erkend dat de pc bij teruggave deukjes in de behuizing had. Zij heeft niet betwist dat de pc toen niet meer werkte.

De beroepscommissie leidt hieruit af dat de deukjes in de behuizing van de computer zijn ontstaan op een moment dat de pc onder de verantwoordelijkheid van het hoofd van de inrichting viel. De beroepscommissie acht voldoende aannemelijk dat de schade aan de werking van de pc samenhangt met de schade aan de buitenzijde ervan. Zij is van oordeel dat hieruit volgt dat de beschadiging en het niet meer werken van klagers pc voor rekening en risico van het hoofd van de inrichting komen. Dit betekent dat de inrichting zorg dient te dragen voor reparatie en daarvan de kosten dient te dragen. De beroepscommissie acht niet aannemelijk geworden dat de overgelegde kostencalculatie, die is opgemaakt door het bedrijf waar klager de pc heeft gekocht, niet juist zou zijn en/of dat daar posten op zijn

vermeld die de inrichting niet zou hoeven dragen.

De beroepscommissie zal derhalve het beroep van klager gegrond verklaren. Zij zal het hoofd van de inrichting opdragen om binnen twee weken na ontvangst van deze uitspraak opdracht te geven tot reparatie van klagers pc, daarvan de volledige kosten te dragen en vervolgens de pc terug te geven aan klager. Nu klager zijn pc gedurende een periode van circa zes maanden heeft moeten missen, zal de beroepscommissie aan klager een tegemoetkoming toekennen voor het daarmee gepaard gaande ongemak. Zij acht een tegemoetkoming van € 75,= op zijn plaats.

Uit het bovenstaande volgt dat het beroep van het hoofd van de inrichting ongegrond zal worden verklaard.

Zaaknummer:

12/2834/TA

Datum uitspraak:

11 december 2012

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bosch, mr. A.G.
Korvinus, mr. C.F.
Kokee, R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de Van der Hoevenkliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Inzage in stukken/dossier

Artikelen:

Bvt art. 57

Samenvatting:

Vragenlijst diagnostisch onderzoek maakt geen onderdeel uit van verpleegdedossier. Weigering kopie vragenlijst aan klaagster te verstrekken is geen beslissing waartegen beklag openstaat. Beroep directeur gegrond. Klaagster alsnog niet-ontvankelijk in beklag.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie is van oordeel dat, nu de vragenlijst van het diagnostisch onderzoek niet wordt opgenomen in het verpleegdedossier en daarvan gelet op hoofdstuk 9 van het Reglement verpleging ter beschikking gesteld ook niet deel kan uitmaken, de weigering aan klaagster een kopie van de vragenlijst te verstrekken geen beslissing is waartegen beklag openstaat. Er is geen sprake van een beperking van een recht zoals bedoeld in artikel 20, eerste lid, jo. artikel 57, eerste lid, onder e van de Bvt. Het beroep van het hoofd van de inrichting zal derhalve gegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd. Klaagster zal alsnog niet-ontvankelijk in haar beklag worden verklaard.

Zaaknummer:

12/2659/TA, 12/2731/TA t/m 12/2736/TA, 12/2738/TA

Datum uitspraak:

6 december 2012

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mensing, drs. G.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Veldzicht te Balkbrug

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid binnen de inrichting

Artikelen:

Bvt art. 31, 67

Samenvatting:

Geen sprake van misbruik van beklagrecht. Dat kan anders komen te liggen als klager dezelfde niet-ontvankelijke of ongegronde klachten op grote schaal herhaalt of anderszins klachten zonder merites indient. Geen schending van recht op tenminste vier uur contact met medeverpleegden bij luchten tijdens 4,5 uursprogramma op moment dat medeverpleegden op kamer verblijven of elders in inrichting zijn. Beroep in zoverre ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Het hebben van een rechtspositie van ter beschikking gestelden is van zó groot belang dat niet elk afzonderlijk gebruik van het beklagrecht aan de toets of daarvan misbruik wordt gemaakt mag worden onderworpen. Dit is echter anders indien het beslag dat door één enkele klager op de voor rechtspraak beschikbare tijd van beklag- en beroepscommissie wordt gelegd, gelet op de ondeugdelijkheid van de klachten, een verlamdende werking op de uitvoering van de rechtspraak heeft. Het is de beroepscommissie ambtshalve bekend dat klager vele klaag- en beroepschriften indient en dat dit een groot beslag legt op de voor rechtspraak beschikbare tijd van de beklag- en beroepscommissie alsook van de inrichting als procespartij. Naar het oordeel van de beroepscommissie kan op grond van de stukken en de aard van de onderhavige

klachten op dit moment echter niet worden geoordeeld dat klager met het indienen daarvan misbruik van beklagrecht heeft gemaakt. Zulks kan anders komen te liggen indien klager dezelfde niet-ontvankelijke of ongegronde klachten op grote schaal herhaalt, of anderszins klachten zonder merites indient. Daarop kan per geval met een summiere behandeling door de beklagrechtter worden volstaan. Zij wil de partijen omwille van de overzichtelijkheid en daarmee samenhangende tijdsbesparing overigens wel aanbevelen elke klacht in beklag of beroep afzonderlijk - en niet zoveel mogelijk verscheidene klachten in één document - toe te lichten of daarop te reageren; alleen indien klachten duidelijk met elkaar samenhangen ware dezelfde aanpak te volgen.

a t/m d Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Hierbij is nog het volgende in aanmerking genomen.

a De hoogte van voor alle in de inrichting verblijvende verpleegden geldende beltarieven betreft niet een jegens klager genomen beslissing van het hoofd van de inrichting en is daarom niet vatbaar voor beklag.

b Klager heeft eerst in beroep en niet eerder in beklag, zoals hij dat wel heeft gedaan bij de onder f genoemde klachten over het luchten, aangevoerd dat hem op 8 maart en 4 april 2012 geen aanbod tot luchten is gedaan. De beroepscommissie acht daarom niet aannemelijk dat klager op 8 maart en 4 april 2012 geen aanbod tot luchten meer is gedaan nadat het luchten die dagen eerder was beëindigd.

c Klager heeft in zijn klaagschriften aangevoerd dat zijn recht op vier uur

uitsluiting is geschonden, omdat hij - op 28 maart 2012 45 minuten - te laat door de sociotherapie is uitgesloten; bovendien is hij die dag eerder ingesloten vanwege een 'dreigende houding'. Hoewel het van belang is dat klager tijdens een 4,5 uursprogramma tijdig wordt uit- en ingesloten, kan niet worden geoordeeld dat klager uitsluitend door te late uitsluiting door het personeel minder dan 4,5 uur uitgesloten is geweest, nu uit de stukken ook naar voren komt dat klager zowel op 28 maart 2012 als op 7 april 2012 eerder is ingesloten vanwege zijn gedrag. De omstandigheid dat klager naar zijn mening geen grensoverschrijdend gedrag vertoont, kan daaraan niet afdoen.

c en d De omstandigheid dat klager tijdens het luchten geen contact met medeverpleegden had, omdat hij was uitgesloten op het moment dat medeverpleegden of elders in de inrichting aan een blok deelnamen of bij niet deelnemen op hun kamers moesten verblijven, kan evenmin tot de conclusie leiden dat klagers recht op tenminste vier uur verblijf onder medeverpleegden is geschonden.

Het beroep zal derhalve op deze onderdelen van het beklag ongegrond worden verklaard.

e Hetgeen in beroep is aangevoerd kan op alle onderdelen van deze klacht - op het niet verkrijgbaar zijn aftershave na - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard. De omstandigheid dat in de winkel van de inrichting geen - naar de beroepscommissie aanneemt: alcoholhoudende - aftershave verkrijgbaar is, betreft niet een jegens klager genomen beslissing van het hoofd van de inrichting, maar betreft alle verpleegden van de inrichting. In zoverre

kan klager daarom niet in zijn klacht worden ontvangen. Overigens kan aftershave niet worden aangemerkt als een noodzakelijk verzorgingsproduct, tenzij voor het gebruik daarvan ter voorkoming van huidirritatie een medische indicatie zou bestaan. Niet is gebleken dat daarvan in klagers geval sprake was.

f De beklagcommissie heeft het beklag gegrond verklaard. De inrichting heeft daartegen geen beroep ingediend, zodat de gegrondverklaring van het beklag onherroepelijk is geworden en de beroepscommissie dient uit te gaan van de door de beklagcommissie vastgestelde feiten. Het beroep van klager ziet uitsluitend op de door de beklagcommissie toegekende tegemoetkoming. Op zich zelf is het voorstelbaar dat de beklagcommissie de onderhavige tegemoetkoming heeft toegekend. Nu de inrichting in beroep klagers verklaring dat geen uitvoering aan de tegemoetkoming is gegeven omdat hij hele dagen in de gelegenheid is in de buitenlucht te verblijven niet heeft weersproken, wordt daarvan uitgegaan. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en de beroepscommissie zal een financiële tegemoetkoming vaststellen van tweemaal € 10,=, derhalve € 20,=.

Zaaknummer:

12/2014/TB

Datum uitspraak:

4 januari 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Maanicus, mr. R.M.

Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Volgens rapportages longstayplaatsing niet noodzakelijk. Terugkeer naar/resocialisatie in Congo is nabij. Het ligt in de rede om klager die voor grote verandering staat terugkeer en resocialisatie voor te laten bereiden vanuit behandelafdeling waar hij gewend is. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

In de reactie van de Staatssecretaris op klagers beroep is aangevoerd dat het beroep te laat is ingediend. De beroepscommissie stelt vast dat niet bekend is op welke datum de bestreden beslissing die is gedateerd 15 juni 2012 door klager is ontvangen. De beroepscommissie zal klager, wiens beroep op het secretariaat van de Raad op 28 juni 2012 is ontvangen, het voordeel van de twijfel geven en hem ontvangen in het beroep.

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de tbs-gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de tbs-gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of

ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Volgens het door de Staatssecretaris gevolgde longstaybeleid komt een ter beschikking gestelde, met inachtneming van de voornoemde eisen van artikel 11, tweede lid, van de Bvt, in aanmerking voor plaatsing in een longstayvoorziening, indien

- a) er blijkens recente risicotaxatie risico bestaat dat hij een ernstig delict pleegt en het risico voor fysieke schade van anderen zodanig groot is dat de maatschappij daartegen moet worden beschermd,
- b) beveiliging naast eventuele zorg nodig is om te voorkomen dat hij tot onder a) bedoeld ernstig delict komt,
- c) het delictrisico niet zodanig is afgenomen dan wel beheersbaar is geworden dat hij buiten de onder b) bedoelde vormen van beveiliging en toezicht kan,
- d) hij conform 'state of the art' alle behandelmogelijkheden heeft ondergaan, bij voorkeur in twee behandelsettingen, zonder dat dit heeft geleid tot een substantiële vermindering van het delictgevaar, en
- e) er geen mogelijkheid is tot plaatsing in de Geestelijke Gezondheidszorg vanwege het vereiste hoge beveiligingsniveau.

Uit de psychiatrische rapportage van 22 december 2011 volgt dat klager, zolang hij medicatie gebruikt, goed te handhaven is ook in een minder beveiligde setting dan een tbs-inrichting. Vanuit gedragsdeskundig oogpunt zou een longstaystatus niet noodzakelijk zijn.

Ook de LAP heeft in haar advies van 23 maart 2012 aangegeven dat er vanuit gedragskundig oogpunt geen gronden aanwezig zijn om klager op een longstayafdeling te plaatsen en dat klager, gelet op het beloop van zijn ziektebeeld, thuishoort op een resocialisatieafdeling

en niet op een longstayafdeling. Er is geen sprake van agressief gedrag en een resocialisatietraject richting GGZ lijkt voor klager de aangewezen weg. De LAP concludeert dat naar geldend psychiatrisch inzicht de eindverantwoordelijke behandelaar niet in alle redelijkheid tot de vaststelling heeft kunnen komen dat voortzetting van op verandering gerichte behandeling dan wel doorstroming naar de GGZ thans niet langer zinvol is. De LAP heeft geadviseerd om de aanvraag tot plaatsing op een longstayafdeling af te wijzen.

Uit de ter zitting overgelegde brief van de inrichting van 12 oktober 2012 en de toelichting van de raadsman en de reactie van de vertegenwoordiger van de Staatssecretaris volgt dat positieve ontwikkelingen hebben plaatsgevonden, waardoor klagers terugkeer naar en resocialisatie in Congo dichtbij komen. De beroepscommissie is van oordeel dat het in de rede ligt en van belang is dat klager, die voor een grote verandering staat, zijn terugkeer naar en resocialisatie in Congo vanuit de behandelafdeling, waar hij gewend is te verblijven, kan voorbereiden. Het klimaat op een behandelafdeling zal meer gericht zijn op verandering en op het zetten van vervolgstappen in de behandeling dan het klimaat op een longstayafdeling. Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen moet de beslissing klager in een longstayvoorziening te plaatsen, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en onbillijk worden geacht. Derhalve is het beroep gegrond en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

De beroepscommissie zal, al het hiervoor overwogene in aanmerking genomen, met toepassing van artikel 66, derde lid, onder c, Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde

lid, Bvt volstaan met vernietiging van de bestreden beslissing.

De beroepscommissie is van oordeel dat niet is gesteld en overigens ook niet aannemelijk is geworden dat klager, die niet daadwerkelijk is geplaatst in een longstayvoorziening, behandelachterstand door de bestreden beslissing heeft opgelopen. Zij ziet derhalve geen reden om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

12/2394/TB - tussenbeslissing

Datum uitspraak:

11 december 2012

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bos, drs. W.A.Th.
Korvinus, mr. C.F.
Kokee, R. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Aanhouding behandeling beroep tot het moment waarop de LAP opnieuw heeft geadviseerd over het gewenste beveiligingsniveau mede naar aanleiding van de nieuwe rapportages van externe rapporteurs.

Rechtsoverwegingen:

Bij de (over)plaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op

grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de tbs-gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de tbs-gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Ten aanzien van de beslissing van 5 december 2011 tot plaatsing van klager in de longstayvoorziening van FPC de Pompestichting heeft de beroepscommissie op 5 april 2012 met nummer 11/4352/TB het hiertegen door klager ingediende beroep ongegrond verklaard. Op 20 juli 2012 heeft de Staatssecretaris andermaal besloten tot plaatsing van klager in de longstayvoorziening van FPC de Pompestichting en daarbij het vereiste beveiligingsniveau vastgesteld op gemiddeld. Onderhavig beroep is gericht tegen het vastgestelde beveiligingsniveau.

Ter zitting van de beroepscommissie heeft de Staatssecretaris verzocht om aanhouding van de behandeling van het beroep in afwachting van een rapportage van externe rapporteurs over het vereiste beveiligingsniveau. De rapportages zullen vervolgens worden voorgelegd aan het LAP. De beroepscommissie ziet aanleiding dit verzoek te honoreren en zal derhalve de behandeling van het beroep aanhouden totdat bedoelde rapportages van de externe rapporteurs en het LAP gereed zijn. De beroepscommissie verzoekt de Staatssecretaris het ertoe te leiden dat in de nader te ontvangen rapportages dan wel in

het verweerschrift van de Staatssecretaris zelf wordt ingegaan op het volgende.

Uit de stukken komt naar voren dat de door klager genoten begeleide verloven ten tijde van zijn verblijf in een longstayvoorziening altijd zonder incidenten zijn verlopen. In licht van de consequenties die het beveiligingsniveau "gemiddeld", voor klager heeft, namelijk niet langer in aanmerking komen voor begeleid verlof, ontvangt de beroepscommissie graag een nadere toelichting waarom ondanks het uitblijven van incidenten tijdens de begeleide verloven die sinds jaar en dag hebben plaats gevonden het beveiligingsniveau op dit moment door de Staatssecretaris als gemiddeld wordt ingeschat.

In de brief van 28 juni 2012 van de manager patiëntenzorg van de inrichting concludeert de inrichting dat voor klager een laag beveiligingsniveau geïndiceerd is. Uit het verweerschrift van de Staatssecretaris blijkt thans onvoldoende hoe de inschatting van het beveiligingsniveau door de inrichting is gewogen in het oordeel van de Staatssecretaris. De beroepscommissie ontvangt ook hierover graag een nadere toelichting.

Uit de rapportage van 21 juni 2012 van de behandelaars Van R. en H. van de inrichting, komt naar voren dat de inrichting weinig heil ziet in het gebruik van libidoremmende medicatie. De beroepscommissie vraagt om het standpunt van het LAP mede naar aanleiding van de nieuwe rapportage van de externe rapporteurs.

Zaaknummer:

12/3072/JA

Datum uitspraak:

5 december 2012

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Bentham, R. van
Doreleijers, prof.dr. Th.A.H.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de j.j.i. De Hartelborgt
te Spijkenisse,

Trefwoorden:

Geweld en vrijheidsbeperkende middelen;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bjj art. 40

Samenvatting:

Klager is na incident op luchtplaats zelf naar binnen gegaan en op kamer gebleven. Niet gebleken dat inzet IBT en gebruik van geweld noodzakelijk was. Onvoldoende aannemelijk dat letsel is ontstaan door gebruikte geweld. Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Namens de directeur is in beroep aangevoerd dat klager het beklag te laat heeft ingediend. Op de vraag waarom in beklag niet is aangevoerd dat de beklagtermijn overschreden zou zijn, is geantwoord dat de directeur een inhoudelijke beslissing op het beklag wenste. De beroepscommissie is van oordeel dat waar eerder bewust is uitgegaan van ontvankelijkheid van het beklag om tot een inhoudelijke toetsing te kunnen komen de directeur de termijnoverschrijding heeft geaccepteerd en dat daarop in hoger beroep na een inhoudelijke beslissing van de beklagcommissie niet kan worden teruggekomen. De beroepscommissie zal derhalve net als

de beklagcommissie klager in het beklag ontvangen.

Klager is na een incident op de luchtplaats mee naar binnen gegaan en heeft na een aanvankelijke weigering ervoor gekozen om toch zelf naar zijn kamer te gaan. Vast is komen staan dat klager daarbij gescholden heeft.

Twee medege-detineerden, die weigerden om naar binnen te gaan, hebben vervolgens de luchtplaats gebarricadeerd en daar brand gesticht. De beroepscommissie acht niet aannemelijk geworden dat klager, die inmiddels op zijn kamer verbleef, daarbij een rol heeft gespeeld. Voor de stelling dat klager door een rooster met zeer kleine openingen brandbaar materiaal naar buiten heeft gebracht, is onvoldoende grond aanwezig.

Uit het verslag inzet van het IBT van 12 mei 2012 volgt dat het IBT klager hoorde schelden en vragen om ingrijpen door het IBT - dit laatste is namens klager ontkend -, hetgeen de reden vormde om zonder waarschuwing klagers kamer binnen te vallen.

Voorts volgt uit het verslag dat klager veel weerstand bood, de lange wapenstok meermalen is gebruikt en fysiek gepast geweld is gebruikt om klager onder controle te brengen.

De beroepscommissie is van oordeel dat nu klager anders dan de twee direct bij het incident op de luchtplaats betrokken jeugdigen zich daarvan gedistantieerd heeft door vrijwillig naar zijn kamer te gaan en daar ook na het incident te blijven er onvoldoende noodzaak bestond gelet op de orde en veiligheid van de inrichting het IBT tegen klager in te zetten. Immers klager zat opgesloten in zijn kamer en vormde dus feitelijk geen risico (meer) voor personeel

en anderen in de inrichting. Tevens maakte klager daarmee ook al geruime tijd fysiek geen onderdeel meer uit van de groep die zich nog in/op de tuin/luchtplaats bevond. Dit alles klemt temeer nu klager in de inrichting kennelijk niet bekend stond als iemand die gevaarlijk was of kon zijn.

Vast is komen staan dat door het IBT geweld jegens klager is gebruikt.

Artikel 40 van de Bjj bepaalt dat de directeur bevoegd is jegens een jeugdige geweld te gebruiken voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een belang als vermeld in het eerste lid van het artikel onder a, b, c en d. De beroepscommissie is van oordeel dat niet is gebleken dat het gebruik van geweld in het onderhavige geval noodzakelijk was. Voorts is niet voldaan aan de eis vermeld in het derde lid van artikel 40 van de Bjj, inhoudende dat zo mogelijk aan het gebruik van geweld een waarschuwing voorafgaat. Niet is gebleken dat in dit geval de stap van een waarschuwing vooraf kon worden overgeslagen. Tevens is niet gebleken dat er geen andere minder ingrijpende middelen dan toepassing van onmiddellijk geweld waren om klager uit zijn kamer mee te nemen.

De beroepscommissie is, gelet op het bovenstaande, van oordeel dat ten onrechte het IBT is ingezet en dat door het IBT ten onrechte geweld jegens klager is gebruikt. De onrechtmatigheid van het gebruikte geweld impliceert tevens dat het gebruikte geweld disproportioneel was. Dat door het gebruikte geweld letsel bij klager is ontstaan, is op grond van de stukken en het onderzoek ter zitting onvoldoende aannemelijk geworden.

De uitspraak van de beklagcommissie kan, gelet op het bovenstaande, niet in stand blijven. De beroepscommissie zal het beroep

gegrond verklaren en het beklag alsnog gegrond verklaren. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. De beroepscommissie stelt deze vast op € 50,=.

Zaaknummer:

12/2702/JB

Datum uitspraak:

5 december 2012

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Bentham, R. van
Doreleijers, prof.dr. Th.A.H.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Bezoek

Artikelen:

Bjj art. 19

Samenvatting:

Klager heeft verzocht om overplaatsing omdat zijn moeder hem in de huidige j.j.i. niet kan bezoeken. Belang klager bij contact met moeder en resocialisatie nabij woonplaats. Huidige j.j.i. maakt geen bezwaar. Door selectiefunctionaris gestelde vertraging in behandeling door overplaatsing niet onderbouwd. Beroep gegrond, vernietigt beslissing, opdracht nieuwe beslissing binnen twee weken, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Klager heeft, omdat is gebleken dat zijn

moeder hem niet in j.j.i. Rentray kan bezoeken, alsnog om overplaatsing naar j.j.i. Teylingereind gevraagd. Hij heeft zijn moeder inmiddels twee maanden niet gezien. Uit het meest recente advies van 21 september 2012 van de behandelcoördinator van de j.j.i. Rentray volgt dat na intern overleg het standpunt wordt ingenomen dat wanneer klager inderdaad in j.j.i. Teylingereind wil worden geplaatst de inrichting daartegen geen bezwaar zal maken. Door de selectiefunctionaris is aangegeven dat een overplaatsing naar j.j.i. Teylingereind vertraging zal opleveren voor wat betreft het ingezette behandeltraject, maar deze stelling is niet onderbouwd en lijkt in strijd met de stellingname van j.j.i. Rentray om geen bezwaar te maken tegen overplaatsing naar Sassenheim. Aan klager is tegengeworpen dat hij zich aan zijn behandeling heeft onttrokken. De beroepscommissie is gelet op de aard, de duur van en de omstandigheden waaronder de onttrekking heeft plaatsgevonden van oordeel dat dit geen factor is die tot afwijzing van klagers verzoek zou kunnen leiden. In aanmerking genomen het belang van klager bij contact met zijn moeder en familie en bij resocialisatie nabij zijn woonplaats enerzijds en anderzijds dat Rentray kennelijk geen doorslaggevende bezwaren ziet in een mogelijke vertraging in de behandeling van klager bij overplaatsing, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, als onredelijk en onbillijk kan worden aangemerkt. Zij zal derhalve klagers beroep gegrond verklaren en de beslissing vernietigen. De beroepscommissie zal de selectiefunctionaris opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen twee weken na ontvangst daarvan. Nu de rechtsgevolgen

van de beslissing ongedaan zijn te maken, zal de beroepscommissie geen tegemoetkoming vaststellen.

Zaaknummer:

12/2817/JM

Datum uitspraak:

5 december 2012

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Kroeze, dr. H.J.P.
Doreleijers, prof.dr. Th.A.H.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Rjj art. 55

Samenvatting:

Inrichtingstandarts heeft datgene gedaan wat mogelijk was. Beroep in zoverre ongegrond. Medische dienst had klager, die herhaalde ernstige pijnklachten/ontsteking had, eerder dan na een paar weken moeten doorsturen naar inrichtingstandarts. Beroep v.w.b. handelen medische dienst gegrond, tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

Uit artikel 55, eerste lid, van de Rjj volgt dat een jeugdige een beroepschrift kan indienen tegen het medisch handelen van de inrichtings(tand)arts en dat met de inrichtings(tand)arts wordt gelijkgesteld de verpleegkundige.

In artikel 55, tweede lid, van de Rjj is de

term medisch handelen omschreven. Deze omschrijving is bepalend voor de beoordeling door de beroepscommissie van het handelen waartegen de klacht is gericht. De beroepscommissie kan een klacht gegrond verklaren als sprake is van a. enig handelen of nalaten dat in strijd is met de zorg die de inrichtings(tand)arts in die hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van de jeugdige, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of zijn bijstand is ingeroepen, of b. enig ander handelen of nalaten dat in strijd is met het belang van een goede uitoefening van de individuele gezondheidszorg.

De beroepscommissie overweegt dat op grond van de stukken, waaronder röntgenfoto's, en de behandeling ter zitting volgt dat het handelen van de inrichtingstandarts niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 55, tweede lid, van de Rjj neergelegde norm. De beroepscommissie is van oordeel dat de inrichtingstandarts datgene heeft gedaan wat mogelijk was en getracht heeft om aan klager duidelijk te maken wat er aan de hand was met zijn kies en welke stappen er werden ondernomen.

Het beroep zal in zoverre ongegrond worden verklaard.

De beroepscommissie is voorts van oordeel dat klager, die zich met herhaalde ernstige pijnklachten/een ontsteking (opnieuw) tot de medische dienst wendde eerder dan na een paar weken zonder enige medische behandeling/verwijzing door de medische dienst doorgestuurd had dienen te worden naar de inrichtingstandarts. Zij zal derhalve het beroep voor zover dit is gericht tegen het handelen van de medische dienst gegrond verklaren en aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 25,=.

Zaaknummer:

12/2957/JZ

Datum uitspraak:

5 december 2012

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Bentham, R. van
Doreleijers, prof.dr. Th.A.H.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Onderzoek aan lichaam en kleding;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Wjz art. 29r, 29t
huisregels art. 9.1.3

Samenvatting:

Onderzoek aan lichaam niet in klaagsters hulpverleningsplan opgenomen. Dat voor veiligheid dergelijke ingrijpende standaard visitatie bij binnenkomst noodzakelijk zou zijn t.a.v. elke jeugdige is niet gebleken. Geen aanwijzingen dat klaagster ongeoorloofde voorwerpen wilde invoeren. Voorts is toezegging gedaan door vorige locatie dat zij bij interne overplaatsing niet gevisiteerd zou worden. Beroep gegrond, klacht gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Uit artikel 29t van de Wjz volgt dat met betrekking tot een jeugdige anders dan ter uitvoering van een hulpverleningsplan of ter handhaving van de huisregels geen maatregelen, methoden of beperkingen genoemd in de artikelen 29o tot en met 29r tegen de wil van de jeugdige of die van degene die het gezag over hem uitvoert, worden toegepast dan ter overbrugging

van tijdelijke noodsituaties. De toepassing behoeft binnen vierentwintig uur nadat deze is aangevangen de instemming van een gedragswetenschapper.

Artikel 9.1.3 van de toentertijd geldende huisregels bepaalt dat ter handhaving van de huisregel, of om te controleren wat in het perspectiefplan van de jeugdige staat ook wordt nagekomen, onderzoek aan het lichaam mogelijk is. Voor de veiligheid binnen de instelling kan er een onderzoek aan het lichaam of aan de kleding plaatsvinden bij binnenkomst van de locatie De Vaart.

De beroepscommissie overweegt dat het onderzoek aan het lichaam niet in klaagsters hulpverleningsplan is opgenomen. Visitatie maakt ernstige inbreuk op de lichamelijke integriteit van de jeugdige. Dat voor de veiligheid van de instelling een dergelijke ingrijpende standaard visitatie bij binnenkomst noodzakelijk zou zijn ten aanzien van elke jeugdige, is niet gebleken. Er bestond daarnaast ook geen enkele aanwijzing dat klaagster na overplaatsing bij binnenkomst in de locatie De Vaart ongeoorloofde voorwerpen de inrichting wilde binnenbrengen. Daarbij komt dat door locatie De Vaart is erkend dat klaagster in de vorige locatie van de instelling is toegezegd dat zij bij interne overplaatsing niet zou worden gevisiteerd.

Gelet op het bovenstaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de klachtencommissie vernietigen en de klacht alsnog gegrond verklaren. Zij kent klaagster ter zake een tegemoetkoming toe van € 50,=.